

בש"פ 346/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 346/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(השופט א' משניות) מיום 28.12.2022 במ"ת
31727-07-22

תאריך הישיבה: כ"ד בטבת התשפ"ג (17.1.2023)

בשם העורר: עו"ד מוטי יוסף; עו"ד דניאל יוסף

בשם המשיבה: עו"ד שני פוגודה

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' משניות) מיום 28.12.2022 במ"ת
31727-07-22 בה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 1.9.2022 המורה על מעצרו עד תום ההליכים

עמוד 1

המשפטיים נגדו.

1. נגד העורר הוגש ביום 17.7.2022 כתב אישום המייחס לו עבירת סחיטה באיומים. על פי המפורט בכתב האישום, לאחר שהעורר קיים יחסים אינטימיים בהסכמה עם אישה נשואה, הוא סחט ממנה עשרות אלפי שקלים תוך איום שאם לא תיענה לבקשותיו יפורסמו סרטון ותמונות המתעדים את היחסים שקיימו זה עם זה.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 26.7.2022 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, אך ביקש כי תיבחן אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר. לאחר שציווה בית המשפט על הגשת תסקיר שירות המבחן, ביום 1.9.2022 הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. נמצא כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה, כי הוא לא משתף פעולה עם שירות המבחן וכי אין מקום לבחון אפשרות שחרורו לחלופה. ערר שהגיש העורר על ההחלטה האמורה נדחה בהחלטה מיום 23.10.2022 לאחר שחזר בו העורר מהגשתו, תוך שמירת טענותיו וזכויותיו להגשת בקשה לעיון חוזר בהמשך (בש"פ 6358/22). בחלוף חודשיים ימים, ביום 13.12.2022 הגיש העורר בקשה "לעיון חוזר" ובה נטען כי נוכח חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום נגדו יש מקום לשקול את שחרורו לחלופת מעצר. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 28.12.2022 לאחר שנקבע בהתחשב בין היתר בזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה הקודמת, כי טרם השתנתה נקודת האיזון באופן המטה את הכף לטובת שחרורו לחלופת מעצר. מכאן הערר שלפני.
3. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי עת התעלם מכלל טיעוניו ובהם חלוף הזמן ממועד מעצרו בחודש יוני 2022 הצפוי להימשך עד לדיון שנקבע לשמיעת ההוכחות ביום 14.2.2023, היינו, 8 חודשים לפחות. לטענתו היה על בית המשפט המחוזי לקחת בחשבון את הזמן שחלף מאז החל מעצרו ולא את הזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו. לכך הוסיף כי שגה בית המשפט עת התעלם מהיעדר שיתוף הפעולה מצד המתלוננת ומכך שהוא נענש בגין חוסר שיתוף פעולה זה; כי שגה בית המשפט משלא נתן דעתו לנתוני האישיים ובהם היותו אדם צעיר, נורמטיבי ונעדר עבר פלילי שלא נשקף ממנו כל סיכון; וכי אין בחומרת העבירות המיוחסות לו כדי לבטל את הוראות הדין המחייבות שחרור נאשמים לחלופת מעצר כברירת מחדל. עוד צוין כי מעצר איננו מקדמה על חשבון העונש וכי נדמה שבעניינו בית המשפט מגלה רגישות יתר למתלוננת אך בשל זהותה.
4. דין הערר להידחות. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו מיום 1.9.2022 כי נשקפת מהעורר מסוכנות ברף הגבוה ביותר. העורר חדל ממעשיו כלפי המתלוננת הנסחטת על ידו רק לאחר שהיא פנתה למשטרה. התחכום, משך ביצוע המעשים החוזרים והנשנים והניסיון המתמשך לקבל מהמתלוננת כספים נוספים מעידים כי מהעורר נשקפת מסוכנות של ממש. בית המשפט התייחס לעובדה שמשפטו של העורר קבוע כאמור ליום 14.2.2023, ומצא כי טרם השתנה נקודת האיזון בין השיקולים השונים באופן המטה את הכף לטובת שחרורו לעת הזאת לחלופת מעצר. בית המשפט הוסיף כי יהיה מקום לשקול שוב את בקשת העורר ככל שיתברר במועד שמיעת הראיות כי לא ניתן לקדם את שמיעתן. דעתי כדעת בית המשפט המחוזי.
5. שירות המבחן בתסקיר המעצר מיום 14.8.2022 התקשה להעריך את הסיכון הנשקף מהעורר מפאת אי מסירת מידע מטעמו לקצינת המבחן. אכן מנגד הייתה התרשמות טובה מהמפקחים שהוצעו על ידי העורר וההערכה הכוללת על אודותיו הייתה חסרה בשל אי שיתוף פעולה מטעם המתלוננת. ברם, במכלול הנסיבות, ובין היתר לאור השלב המוקדם בו מצוי ההליך, נראה כי נקודת האיזון טרם סטתה לכיוון העורר. כפי שגם ציין בית המשפט המחוזי,

התפתחויות שיהיה בהן כדי לעכב את התקדמות המשפט, לרבות התפתחויות הנוגעות לשיתוף הפעולה מצד המתלוננת, עשויות להביא לשקילת בקשת העורר מחדש. אולם בעת הזו כאמור, אין מקום להורות על שחרורו לחלופת מעצר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשפ"ג (17.1.2023).

ש ו פ ט
